Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 39 | Puck, środa, dnia 2 lipca 1924 r. | Rok 38

Treść:

324.
Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Na zasadzie art. 1 punt. 4 b. i art. 2 ustawy z dnia 11. stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4. poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Budżet związku komunalnego zakreśla granice gospodarki finansowej związku w roku obrachunkowym. Zarząd związku komunalnego obowiązany jest granic tych ściśle się trzymać.

Jeżeli w ciągu roku obrachunkowego zajdzie potrzeba wydatku nieprzewidzianego w budżecie lub przewidzianego w niewystarczającej wysokości, to na uskutecznienie takiego wydatku organ uchwalający winien specjalnie zezwolić w budżecie dodatkowym i jednocześnie wskazać w nim środki pokrycia.

Gdy nieprzewidziany wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla związku komunalnego lub gdy winika z ustawowego obowiązku, zarząd związku może dokonać wydatku, ale jest obowiązany zawiadomić o tem reprezentację związku celem zatwierdzenia wydatku i sposobu jego pokrycia na najbliższem posiedzeniu.

§ 2. Zarząd związku komunalnego układa corocznie preliminarz budżetowy wszystkich dochodów i wydatków, spodziewanych w następnym roku obrachunkowym, i to w takim czasie, by mógł być rozpatrzony, uchwalony i zatwierdzony (art. 8) przed rozpoczęciem roku obrachunkowego.

Przynajmniej na 14 dni przed wniesieniem pod obrady reprezentacji związku komunalnego należy preliminarz budżetowy wyłożyć na przeciąg jednego tygodnia celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych, których o tem zawiadomić należy publicznem ogłoszeniem.

Zainteresowanemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są płatnicy danin komunalnych.

§ 3. Preliminarz składa się:
a) z budżetu administracyjnego i
b) budżetu przedsiębiorstw komunalnych.

Budżet administracyjny obejmuje wydatki i dochody dyczące administracji komunalnej oraz dochody czyste lub deficyty przedsiębiorstw kumunalnych.

Budżety przedsiębiorstw komunalnych zawierają dochody i wydatki (plany finansowo-gospodarcze) każdego przedsiębiorstwa z osobna.

Zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżecie przedsiębiorstw komunalnych wydatki i dochody dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

§ 4. Jako dochody zwyczajne budżetu administracyjnego uważać należy:
a) przychody z majątku, z funduszów i fundacji należących do związku komunalnego i pozostających w jego administracji, oraz inne wpływy prywatno-prawne,
b) czysty zysk z przedsiębiorstw komunalnych,
c) wpływy z opłat administracyjnych i z opłat za korzystanie z urządzeń i zakładów komunalnych, oraz z dopłat na ich utrzymanie,
d) wpływ z danin komunalnych zaległych z poprzednich lat i z takich danin, które przypadają związkom z mocy samych ustaw a nie wymagają osobnych uchwał i statutów,
e) dotacje i należności przypadające od Państwa, lub innych związków samorządnych na podstawie tytułów publiczno-prawnych,

f) wpływy z innych regularnie powtarzających się przychodów,

g) przychody z podatków (samoistnych i dodatków do podatków państwowych), wpływających do kasy związku z mocy uchwał i statutów komunalnych bez względu na to, czy w uchwale te i statuty podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej czy też nie podlegają. Jako podatki w znaczeniu niniejszego rozporządzenia należy uważać także specjalne opłaty drogowe.

Jako dochody zwyczajne przedsiębiorstw komunalnych należy uważać wpływy normalne z eksploatacji tych przedsiębiorstw.

Do dochodów nadzwyczajnych budżetu administracyjnego względnie budżetu przedsiębiorstw zalicza się wpływy ze sprzedaży i likwidacji majątku komunalnego, wpływy z podatków inwestycyjnych, z dopłat na założenie i rekonstrukcję urządzeń i zakładów komunalnych, i wpływy z pożyczek długoterminowych oraz wpływy jednorazowe lub powtarzające się w nieregularnych odstępach czasu i wpływy przypadkowe.

§ 5. Do wydatków nadzwyczajnych winny być zaliczane wydatki nie związane z normalnym tokiem administracji lub eksploatacji przedsiębiorstw a w szczególności wydatki inwestycyjne t. j. wkłady mające dawać stały dochód lub podnieść trwale sprawność gospodarczą, wydatki na nowe budowle i na kupno maszyn i nieruchomości. Należą tu także wydatki na przedterminowe spłaty długów długoterminowych.

Wydatki na oprocentowanie i spłatę takich pożyczek według planu umorzenia zalicza się do wydatków zwyczajnych.

§ 6. Przy układaniu preliminarza budżetowego należy, oprócz przepisów dotyczących samego budżetowania, uwzględnić także przepisy już obowiązujące co do administracji majątku, funduszów, przedsiębiorstw i zakładów komunalnych co do dochodów i wydatków komunalnych jak również przepisy zawarte w § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Wydatki nadzwyczajne mogą być dokonywane tylko wtedy, gdy istnieje możność ich pokrycia ze środków nadzwyczajnych, lub z nadwyżki dochodów zwyczajnych ponad potrzebę pokrycia wydatków zwyczajnych.

W braku takiego pokrycia należy tych wydatków zaniechać.

§ 8. Preliminarze budżetowe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej tylko o tyle, o ile zawierają pozycje przewidziane w § 4 ustęp pierwszy lit, g) lub takie pozycje, które opierać się winny na uchwałach podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Jeżeli budżet lub część jego podlega zatwierdzeniu, powinna władza nadzorcza dokonać zatwierdzenia w ciągu dni 30-tu, od dnia otrzymania preliminarza. O ile władzy nadzorczej nasuwa wątpliwość co do wprawności lub celowości budżetu albo jego części winna w ciągu dni 30 żądać bliższych wyjaśnień lub dokonania zmian według uzasadnionego zlecenia, przy równoczesnem zatwierdzeniu tej części budżetu, która nie nasuwa wątpliwości.

Wykonanie części budżetu, co do których władza nadzorcza zażądała wyjaśnień lub zmian, może nastąpić dopiero po uznaniu złożonych wyjaśnień za wystarczające lub po dokonianiu wymaganych zmian.

§ 9. Zarządy związków komunalnych obowiązane są prowadzić dokładną rachunkowość pobranych wpływów i dokonanych wydatków jak również zaległości poborowych i płatniczych.

Najpóźniej w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrachunkowego każdy zarząd związku komunalnego winien złożyć reprezentacji związku do rozpoznania sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu oraz z wszelkich innych przychodów i rozchodów pozabudżetowych, celem uzyskania pokwitowania (uznania rachunku za rzetelny).

§ 10. Każdy związek komunalny jest obowiązany prowadzić księgę inwentarza majątku, która dawać powinna dokładny obraz czynnego i biernego stanu majątkowego z końcem roku obrachunkowego.

§ 11. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wyda bliższe przepisy:

a) co do formy, treści oraz sposobu prowadzenia księgi inwentarza majątkowego,

b) co do formy, sposobu i terminu sporządzania i uchwalania preleminarza budżetowego,

c) co do formy układania, sposobu i terminu przedłożenia sprawozdań rocznych co do kontroli rachunkowej i uznania rachunków za rzetelne.

§ 12. Związki komunalne są obowiązane przedkładać za pośrednictwem swych władz nadzorczych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu w sposób i w terminach, które przepisze rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, budżety lub zestawienia budżetów oraz perjodyczne tymczasowe zamknięcia rachunkowe z okresu bieżącego lub ich zestawienia.

Minister Spraw Wewnętrznych lub Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może badać gospodarkę związków komunalnych przez własnych delegatów.

Delegaci mają prawo zasięgać informacji o działalności związków komunalnych, żądać udzielenia sobie ich uchwał aktów dla zaznajomienia się z ich treścią, zwiedzać zakłady, urządzenia i przedsiębiorstwa komunalne, prowadzić dochodzenia na miejscu, dokonywać rewizji ksiąg i kas.

O ile Minister Skarbu na podstawie sprawozdań swoich delegatów lub na podstawie przedkładanych mu budżetów i zamknięć rachunkowych spostrzeże nieprawidłości natury finansowej lub brak oszczędności w gospodarce związku komunalnego, to zawiadomi o nich Ministra Spraw Wewnętrznych celem wydania stosownych zarządzeń.

§ 13. Władzami nadzorczemi w myśl niniejszego rozporządzenia są władze wymienione

w art. art. 36 i 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747). Przepisy art. 38 do 41 powołanej ustawy mają także zastosowanie do postępowania władz nadzorczych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Terminy wejścia w życie poszczególnych przepisów rozporządzenia określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Hübner.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości, samorządom gminnym do przestrzegania.

Puck, dnia 24. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

325.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 kwietnia 1924 r. o wierzytelnościach w walutach obcych i w złotych w złocie, hipotecznie zabezpieczanych.

Na podstawie art. 1 p. 8 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1924 r. stanowię co następuje:

§ 1. Umowy, zawierane z zastrzeżeniem zabezpieczenia hipotecznego mogą opiewać na waluty obce lub złote w złocie oraz mogą być zabezpieczane hipotecznie przy zachowaniu następnych postanowień.

§ 2. Wierzytelność opiewająca na walutę obcą, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest w walucie polskiej według kursu z dnia poprzedzającego zapłatę. Można również zastrzec, aby wierzytelność ta płatną była efektywnie w walucie w jakiej została wyrażoną.

§ 3. Wierzytelność, opiewająca na złote w złocie, zabezpieczona hipotecznie, płatna jest według równowartości dziewięciu trzydziestych pierwszych grama czystego złota za jednego złotego w złocie.

Równowartość ta obliczaną będzie na dzień poprzedzający zapłatę według wartości złota ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Ministra Skarbu, na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu funta szterlinga w postaci czeków na Londyn na giełdzie w Warszawie.

Można również zastrzec; aby wierzytelność hipoteczna, opiewająca na złote w złocie płatną była efektywnie złotemi monetami polskiemi.

§ 4. W razie sprzedaży z licytacji nieruchomości, obciążonej wierzytelnością hipoteczną w walucie obcej lub w złotych w złocie — opis i obwieszczenie o licytacji winny podawać te wierzytelności bez przerachowania.

§ 5. W dalszem postępowaniu licytacyjnem należy wartość wierzytelności hipotecznych w walutach obcych i w złotych w złocie obliczać według kursów z dnia poprzedzającego licytację.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 2. 5. 1924 r.

Starosta: Lipski.

326.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 19 maja 1924 w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 5 lit. b) ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044) §§ 10 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 351) oraz art. 18 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 roku Nr. 38 poz. 313) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejsce tabeli opłat stemplowych od weksli, ustanowionej w art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313) w markach polskich, ustanawia się następującą tabelę w złotych:

Przy sumie weksla do złotych:	Stawka wynosi	
	zł.	gr.
30		10
60		20
90		30
120		40
150		50
210		70
300	1	—
400	1	20
500	1	50
600	1	80
700	2	10
800	2	40
900	2	70
1000	3	—

Od każdego dalszego 1000 zł. przypada opłata w kwocie 3 zł., przyczem niecały 1000 zł. liczy się za cały.

§ 2. Wymienioną w art. 1 ustępie czwartym powołanej ustawy o opłatach stemplowych

od weksli i w § 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 13 maja 1922 r. (Dz. U. R. R. Nr. 38 poz. 317) kwotę 500 000 mkp., określając sumę weksla, wystawionego bez określenia kwoty długu (niewypełniony, weksel blanco), ostatnio ustaloną na 4 500 000 000 mkp. w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 194) przelicza się na 2 500 zł.

§ 3. Kwoty kar pieniężnych, wymienione w art. 11 ustępie drugim powołanej ustawy o opłatach stemplowych od weksli, przelicza się:

a) kwotę 10 000 mk. na 13 zł.
b) kwotę 500 000 mk. na 650 zł.

§ 4. Oddzielnem rozporządzeniem Ministra Skarbu podane będą: opis i kategorje blankietów wekslowych złotych.

§ 5. § 3 rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. wydanego celem wykonania ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z roku 1922 Nr. 38 poz. 317) otrzymuje brzmienie następujące:

„Sumy pieniężne, służące za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone w walucie zagranicznej przelicza się na walutę polską według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty; jeśliby kurs ten w chwili obliczenia opłaty nie był jeszcze znany, to można przyjąć kurs przeciętny o jeden dzień wcześniejszy. O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia według kursu, ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześcio-miesięcznego, poprzedzającego dzień wskazany.

Jeśli w powyższym okresie nie było notowania, przyjmuje się wartość walut zagranicznych na podstawie wartości podanej przez obowiązanego do uiszczenia opłaty. Władza skarbowa może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd, czynnych w Rzeczypospolitej, że wartość podana równa się rzeczywistej, lub może ustalić tę wartość w drodze dochodzeń, przeprowadzonych z urzędu.

W przypadkach, przewidzianych w art. 1 ustęp trzeci i w art. 8 ustęp pierwszy punkt 2) ustawy, za dzień powstania obowiązku do uiszczenia opłaty, uważa się — w celu ustalenia wartości walut zagranicznych — dzień faktycznego uiszczenia opłaty; jeśli opłaty w ustawowym terminie ośmiodniowym nie uiszczono — ostatni dzień tego terminu.

Jeśli suma weksla wyrażona jest w markach polskich, to przelicza się ją na złote, dzieląc przez 1 800 000“.

§ 6. Aż do dalszego zarządzenia wolno używać dotychczasowych blankietów wekslowych, w których suma opłaty jest wyrażona w markach polskich. W tym celu przelicza się sumę opłaty, ustaloną w złotych (§§ 1 i 2) na marki polskie, mnożąc przez 1 800 000 i zaokrąglając iloczyn — jeśli nie jest podzielny przez 10 000 — wzwyż na kwotę, która jest w ten sposób podzielna.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski
Minister Przemysłu i Handlu: J. Kiedron.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 24. 6. 1924 r.

Starosta: Lipski.

327.
Obwieszczenie Urzędu dla Rozbitków dot. boji znalezionej przy Orłowie pow. wejherowskim.

Rybacy miejscowości Orłowa znaleźli boję owalną, czerwono obmalowaną.

Właściciel zechce się zgłosić do dnia 1 sierpnia rb. Po czasie tym nie będą zgłoszenia przyjęte.

Puck, dnia 18. 6. 1924 r.

Naczelnik Urzędu dla Rozbitków:
Lipski.

328.
Obwieszczenie Urzędu dla Rozbitków dot. znalezionej na wybrzeżu przy Borze łódki i jednej żelaznej szyny.

Dnia 9. 4. 24 r. znaleziono na wybrzeżu przy Borze jedną starą łódkę i żelazną szynę. Właściciel zechce się zgłosić do dnia 30 lipca 1924 r.

Po czasie tym, o ile właściciel się nie zgłosi, zostaną rzeczy te sprzedane, a zebrana kwota wpłynie do Skarbu Państwa.

Późniejsze zgłoszenia nie będą zatem uwzględnione.

Puck, dnia 27. 6. 1924 r.

Naczelnik Urzędu dla Rozbitków:
Lipski.

OGŁOSZENIA.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.